

רע"פ 3958/17 - דנה אלימלך נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
רע"פ 3958/17

כבוד השופט א' שהם
דנה אלימלך

לפני:
המבקשת:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת, מיום 4.4.2017, בע"פ 65718-11-16, שניתן על ידי כב' השופטים: א' הלמן - סג"נ; י' שיטרית, ו-ס' דבור

בעצמה

המבקשת:

בשם הסניגוריה הציבורית: עו"ד טל ענר

החלטה

1. לפניי בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופטים: א' הלמן - סג"נ; י' שיטרית; ו-ס' דבור), בע"פ 65718-11-16, מיום 4.4.2017. בגדרו של פסק הדין, נדחה ערעורה של המבקשת על הכרעת דינו של בית משפט השלום בקריית שמו

למבקשת לבדה עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 30.12.2013 הגיעה המבקשת עם בן זוגה לתחנת המשטרה בקריית שמונה, על מנת להגיש תלונה נגד שכנתה, המתגוררת באותו הבניין שבו מתגוררים המבקשת ובן זוגה (להלן: השכנה). בכתב האישום נטען, כי באותה העת התברר, כי בן זוגה של המבקשת חשוד בהשמעת איומים כלפי השכנה, והוא נחקר במשרדו של השוטרי דודו שושני (להלן: השוטרי שושני). לאחר זאת, נכנסה המבקשת למשרד וצעקה לעבר בן זוגה: "למה באת למשטרה? תצא החוצה", וכן קיללה את השוטרי שושני ואת השוטרי יוסי מזרחי, שהיה אף הוא במשרד (להלן: השוטרי מזרחי). עוד נטען, כי המבקשת סירבה פעמיים לבקשת השוטרי שושני כי תצא ממשרדו, שכן היא מפריעה למהלך התקין של החקירה, ולאחר שהתבקשה פעם נוספת לצאת מהמשרד, עשתה זאת בעודה מקללת את השוטרים. על פי עובדות כתב האישום, המבקשת נכנסה פעמיים נוספות למשרדו של השוטרי שושני, וסירבה לצאת מהמשרד, באופן שתפסה את משקוף הדלת בשתי ידיה וגידפה את השוטרי שושני, אשר נאלץ להדוף אותה אל מחוץ לדלת. נטען עוד בכתב האישום, כי המבקשת חזרה בריצה לת

המבקשת הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי, אשר נסב על הכרעת דינו של בית משפט השלום ועל גזר דינו, כאשר הדיון בו אוחד עם ערעור שהגיש בן זוגה של המבקשת על הכרעת הדין. בפסק דינו, מיום 4.4.2017, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורה של המבקשת, בקובעו כי לא נפל פגם בפסק דינו של בית משפט השלום, בעניינה. בית המשפט המחוזי קבע, כי הרשעתה של המבקשת נשענת על מספר אדנים שונים ומאובחנים, המתיישבים אלה עם אלה, ומניחים תשתית ראיתית מספקת לביסוס העבירה שבה היא הורשעה. בית המשפט המחוזי דחה את טענתה של המבקשת, כי לא ניתן להרשיעה בעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, שכן בנסיבות המקרה השוטרים לא ביצעו את תפקידם כדין, בקובעו כי אין מקום להתערב בקביעתו של בית משפט השלום, לפיה השוטרים מילאו תפקידם כדין. אשר לעונשה של המבקשת, ציין בית המשפט המחוזי, כי אין מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט השלום, אשר יישם כנדרש את הוראות תיקון 113 לחוק העונשין, ובחן את כלל השיקולים הראויים בעניינה. עוד נקבע, כי מסקנתו של בית משפט השלום, לפיה לא מתקיימים התנאים לביטול הרשעתה של המבקשת, בדין יסודה, וזאת, בין היתר, בשים לב לסירובה של המבקשת גם בבית המשפט המחוזי, כי יוגש בעניינה תסקיר מטעם שירות המבחן לצורך בחינת אפשרות זו. על יסוד האמור, נדחה

ישראל (14.3.2017); רע"פ 226/17 מסיקה נ' מדינת ישראל (6.3.2017)). לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחה דעתי כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה האמורות. בנוסף, טענות המבקשת כבר הועלו, אחת לאחת, בפני ערכאת הערעור, אשר התייחסה אליהן באריכות ודחתה אותן לגופן, ומשכך, נראה כי הבקשה מהווה ניסיון לערוך "מקצה שיפורים" לתוצאת הערעור, נסיון שאין להיעתר לו (רע"פ 7665/16 א. סביח למסחר כללי בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התמ"ת (14.11.2016))(להלן: עניין א. סביח); רע"פ 9632/16 מקוריה נ' מדינת ישראל (15.12.2016))(להלן: עניין מקוריה)). די בטעמים אלו, על מנת לדחות את הבקשה.

6. למעלה מן הצורך, אעיר את זאת. ככלל, הימנעות מהרשעתו של נאשם, אשר נקבע כי ביצע עבירה, תיעשה במשורה, והיא שמורה למקרים חריגים בלבד, ובהתקיימם של שני תנאים מצטברים: "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים" (21ő (3) (1997); וראו גם החלטותי ברע"פ 2882/17 פלוני נ' מדינת ישראל (15.5